

Arbejdskraft, ligesom man maa betale Arbejdskraften alle andre Steder. Der kræves fra Kommunens Side udført et vist Arbejde, og det bør betales ligesom alt andet Arbejde, der udføres indenfor Kommunen. Der er ingen Tvivl om, at det Arbejde, der er blevet udført af Sogneraadformændene, mange Steder har været betalt alt for daarligt. I Øjeblikket er Forholdet jo det, rent bortset fra den ekstraordinære Tilstand, at det er store Midler, baade statslige og kommunale, der forvaltes af Sogneraadene; derfor bør ogsaa de Kræfter, der skal sættes i Virksomhed for at faa dette Arbejde udført, være de bedst mulige. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at man i mange Tilfælde i en Kommune har givet Afkald paa en dygtig Sogneraadformand, ganske simpelt fordi han ikke havde Raad til at ofre den megen Tid, som skulde til for at administrere Kommunens Sager paa tilfredsstillende Maade. Naar der er indvendt noget mod dette Lovforslag, er det i Virkeligheden ogsaa Midlertidigheden, man har anket over, og jeg slutter mig ganske til denne Kritik. Jeg tror, det er rigtigt, at vi i den nærmeste Fremtid bør gaa over til at lade, om jeg saa maa sige, Sogneraadene være fuldkommen suveræne med Hensyn til, hvad de vil betale for det Arbejde, der udføres af deres Formænd. Det ærede Medlem, der talte for Venstre (I. A. Hansen), henstillede imidlertid, at man vedtog dette Lovforslag endnu i Aar som midlertidig Foranstaltning, og det kan jeg selvfølgelig ikke indvende noget særligt imod. Men jeg havde for mit Vedkommende lige saa gerne set, at man var gaaet bort fra den midlertidige og havde etableret en varig Ordning. Jeg tror, den er paakrævet.

Dahl: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen) forstod jeg saaledes, at han tiltraadte min Tanke om, at Sogneraadene skulde have Myndighed til uden Tilladelse fra højere vedkommende at fastsætte den Sum, de vilde yde deres Formænd, men at han mente, at Tidspunktet ikke var inde dertil i Aar paa Grund af, at de overordentlige Forhold, som Krigssituationen medførte, endnu til Dels var til Stede. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Forbindelse mellem disse Ting. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtigt, tænkte han sig at give Sogneraadene denne Myndighed ogsaa fremdeles; men i saa Fald kan man lige saa godt med det samme give dem den en Gang for alle — i Stedet for at vente, til de overordentlige Forhold er afviklet, saa fra den Side set

kan der ikke være noget til Hinder for alt i Aar at følge den Vej, som jeg har anbefalet.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) fandt ogsaa, at det var heldigt at komme til en blivende Ordning, men udtalte sig ikke om, hvorvidt han kunde tænke sig den, som var foreslaaet fra min Side. Naar det ærede Medlem udtalte, at det var alt for store Krav, der stilledes til Indehaverne af de borgerlige Ombud, man kunde ikke forlange, at de skulde ofre deres Kræfter helt og fuldt paa disse borgerlige Hverv, naar Forretningerne blev for omfattende, saa vil jeg dertil sige, at til at afhjælpe dette Misforhold er der ikke blot den Udvej, som han syntes at foreslaa: at fritage dem for nogle af Hvervene, der er ogsaa den Udvej at give dem en Løn for deres Hverv, altsaa ikke blot lønne Sogneraadformanden, men ogsaa Sogneraadmedlemmerne. Kunde det blive Resultatet af Forhandlingerne, skulde jeg med Glæde hilse dette Resultat. Det har vi allerede tidligere ønsket fra vor Side.

I. A. Hansen: Naar jeg for et Øjeblik siden delvis udtalte mig i Tilslutning til den ærede sidste Taler (Dahl), var det at forstaa i al Almindelighed saaledes, at jeg ønsker at komme bort fra de midlertidige Love paa dette Omraade. Derimod har jeg ikke udtalt mig om, at jeg skulde ønske at bevare det Forhold, at Sognekommunerne kunde bevilge til deres Ledelse, hvad de ønskede. Det er jo meget muligt, at vi ved en Forhandling senere kan komme ind paa dette Spørgsmaal, og muligvis kan der ogsaa opnaas Enighed, men herom har jeg i hvert Fald ikke udtalt mig.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at han ikke havde noget imod, at Sogneraadmedlemmerne oppebar Lønning for deres Arbejde. Derom tror jeg, jeg tør sige, at man ikke fra vor Side kan tiltræde dette Standpunkt. Jeg tror, det vil være heldigt, om man bliver ved med — som man har gjort hidtil — at betragte dette som et Tilidshverv, der ikke bør lønnes. Man kunde dog vistnok, hvis den Løn, der her er Tale om, blev af nogen Betydning, være udsat for, at Skatteydere, som kunde egne sig mindre godt til disse Hverv, søgte dem, og i den Retning skulde Loven dog nødig virke; jeg tror i alt Fald ikke, at Tiden er inde til at fremme et Lovforslag i den Retning.

Jeg skal gentage min Anbefaling af Lovforslaget, som det foreligger her, gældende for det kommende Aar. Jeg gør det saa meget mere, som det er fremsat af den højtærede Minister i den sædvanlige, tidligere